

רע"פ 1740/20 - אורן שמעונוביץ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 1740/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: אורן שמעונוביץ

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בתיק עפ"ת 1510-01-20 מיום 27.1.2020 שניתן על ידי כב' השופט רענן בן-יוסף

בשם המבקש: עו"ד דוד קולקר
בשם המשיבה: עו"ד שרית חתוקה

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב יפו (כב' השופט ר' בן-יוסף) מיום 27.1.2020 בעפ"ת 1510-01-20, בגדרו התקבל ערעור על הכרעת דינו של בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב-יפו (כב' השופטת ש' קריספין) בפל"א 7920-11-19.

רקע והליכים קודמים

1. על פי עובדות כתב האישום, ביום 8.11.2019 בהגיעו למחסום משטרה, לא ציית המבקש להוראה לעצור במחסום והמשיך בנהיגה. המבקש נהג שיכור בכך שסירב להיבדק בבדיקת שכרות, היה לו ריח של אלכוהול מפיו והתנהגותו הייתה חריגה. בגין האמור יוחסו למבקש עבירות בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: הפקודה) בצירוף סעיף 39א לפקודה ואי ציות לשוטר במדים לפי תקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: התקנות).

עמוד 1

2. ביום 16.12.2019 הרשיע בית המשפט השלום לתעבורה (להלן: ביתהמשפטלתעבורה) את המבקש, בהעדרו, בביצוע העבירות שיוחסו לו בכתב האישום כמפורט לעיל וגזר עליו עונש של 30 חודשי פסילה בפועל, 6 חודשי פסילה מותנית וקנס על סך 3,500 ש"ח.

המבקש ערער על פסק הדין לבית המשפט המחוזי וביקש לזכותו בטענה כי לא הומצא לו עותק מכתב האישום. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, ביטל את פסק הדין והחזיר, בהסכמת המשיבה, את התיק לבית המשפט לתעבורה לניהולו מחדש.

המבקש הגיש בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, היא הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה ותגובת המשיבה

3. המבקש סבור כי יש לקבל בקשתו לרשות ערעור מהנימוקים הבאים: אי מסירת כתבי אישום, כבעניינו של המבקש, היא בעיה מערכתית המעלה שאלה עקרונית; לבית המשפט המחוזי לא הייתה סמכות להורות על החזרת התיק לבית משפט קמא לדיון מחדש וכי "בית משפט של ערעור יכול רק לבחור אם לקבל את הערעור או לדחותו"; החזרת התיק לבית המשפט לתעבורה נעשתה בניגוד לדוקטרינת הסיכון הכפול ולסעיף 5 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: ה"ח"פ), האוסר לדון אדם פעמיים על אותו מעשה.

4. המשיבה מתנגדת למתן רשות ערעור משלטענתה עניינו של המבקש לא מעלה שאלה בעלת חשיבות ציבורית. לגופו של עניין, טוענת המשיבה כי בית המשפט המחוזי מוסמך להורות על החזרת הדין לערכאה דלמטה, כעולה מסעיף 213 לחס"פ ומפסיקת בית משפט זה. עוד טוענת המשיבה כי דוקטרינת הסיכון הכפול לא נוגעת להליך מאוחר הנוגע לאותו דיון.

דיון והכרעה

5. הלכה היא כי רשות ערעור "גלגולשלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים (בר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ מ' מצתאור (הדריחה) בע"מ, פ"ד (3) 123 (1982)), אובמקרים בהם מתעורר שאלה צדקמהותיאו לעיוות דין (רע"פ 4175/19 מועלם נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (22.07.2019); רע"פ 400/20 בלכר נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (02.04.2020)). בענייננו, לא מצאתי כימתקיימת אחת מהעילות האמורות המצדיקות התערבות של בית המשפט זה ב"גלגולשלישי", חרף ניסיונו של המבקש לשוות לבלקשה אצטלה עקרונית.

6. סמכותו של בית המשפט המחוזי להחזיר את התיק לערכאה דלמטה לאחר ביטול פסק דינה מעוגנת בסעיף 213 לחס"פ, המאפשר לערכאת הערעור לעשות אחת מאלה:

"(1) לקבל את הערעור, כולואומקצתו,

עמוד 2

ולשנות את פסק הדין שלה ערכאה הקודמת אולבטלו וליתן אחר במקומו, אולהחזיר את המשפט עם הוראות לערכאה הקודמת; קיבל בית המשפט את הערעור כאמור, רשאי הוא להטיל על הנאשם כל עונש שהערכאה הקודמת היתה מוסמכת להטיל, בין אם הנאשם החללש את העונש שהטילה עליו הערכאה הקודמת או סיימלש אתו, ובין אם לאו; (2) לדחות את הערעור; (3) ליתן בקשר לפסק הדין כל החלטה אחרת שהערכאה הקודמת היתה מוסמכת לתתה."

כעולה מלשון סעיף 213 סמכותה של ערכאת הערעור אינה מתוחמת כטענת המבקש רק לקבלת הערעור או לדחייתו:

"ערכאת הערעור רשאית ליתן לערכאה הדיונית, שהתיק מוחזר אליה, כלהוראה הנראית בעיני הראוי והמתאימה בנסיבות העניין, ובכלל זה, לקיים את ההליך המשפטי מתחילתו" (רע"פ 636/17 גולן נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (15.03.2017); ראו גם רע"פ 1701/98 חקלאי נ' מדינת ישראל (1998)).

בהינתן האמור אין בסיס לטענתו של המבקש כי בית המשפט המחוזי חרג מסמכותו כשהורה על החזרת הדין לבית המשפט לתעבורה כדי לדון בו מחדש.

7. אף טענתו של המבקש באשר לדוקטרינת הסיכון הכפול דינה להידחות, מהטעם שטענת 'הסיכון הכפול' "אינה עומדת לנאשם לגבי הליך מאוחר הנוגע לאותו דיון, שכן לא מדובר כלל בהעמדה לדין "בשני הליכים נפרדים" (ראו ע"פ 159/66 טובול נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד כ(2) 673, 675 (1966)) כעולה מתגובת המשיבה.

8. בנסיבות אלה לא מצאתי מקום ליתן רשות ערעור, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ט בניסן התש"ף (23.4.2020).

ש ו פ ט